

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Prophetia Apocalyptica S. Joannis Apostoli

Kircher, Heinrich

Coloniæ Agrippinæ, 1676

Sectio I. De Mysteriis Personarum Divinarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39100

INITIUM S. EVANGELII
SECUNDUM JOANNEM.
CUM SUCCINCTO COMMENTARIOLO;
DIVISO IN TRES SECTIONS,
SIVE IN NOVEM PARAGRAPHOS.

PRÆFATIUNCULA.

Oportet ut hoc Initium Evangelii sit præcipue
Mysteriis refertum cum sancta Ecclesia illud
prælegat passim; nec desint Fideles qui piè appendant
illud collo, aut secum gestent. Aperiat nobis DEUS
sensum: Domine, DAMIHI INTELLECTUM.

SECTIO I.

De Mysteriis Personarum Divinarum.

Patere te rapi omni procul terrenâ cogitatione in ady-
ta SS. TRINITATIS, quæ tibi referat fides hujus initii
Evangelii.

S. I.

Descriptio VERBI.

⁊ In Principio erat VERBUM: ⁊ VERBUM erat apud
⁊ DEUM: ⁊ DEUS erat VERBUM.

Inest vocibus singulis suum pondus.

ERAT productum ab æter- Actione immanente IN suo PRIN-
no; ita ut de illo sit perpetuo CIPIO à quo producitür: non sicut
dicere, Erat, & immutabili- alia quæ ad extra efficiuntur.

ter, ante sæcula.

Admirabili, Generatione; purissi-

Pars II.

Y mâ

mā enim tanquam VERBI quod sibi intus generat qui dicit; consimillimum cogitationi progenerantis seu proferentis.

2. Erat APUD DEUM. Persona distincta à Generante: correlata ad eundem: inseparabilis ab illo: æqualis illi: subsistens juxta & æquē atque ille.

Nam in creatis quidem Verbum, quod formant in mente, est accidens vitale: sed in DEO, in quo nequit esse accidens ullum, est Substantia & consubsistens loquenti, ipsūque audiens. Quæ est præminentia VERBI divini editi perfectissimā locutione vitali.

3. DEUS ERAT VERBUM. Naturā seu Deitate eādem. Hæc enim etiam est præminentia Generationis DEI solius, quod qui generatur Alter quidem sit à Patre, sed de cætero totus unum naturā & attributis, qui acceperit ipsūmet Esse & vivere quod habet is qui generavit.

Quæ ecce est Generatio exactissima: quoniam omnis generatio viventis tendit ad alterum se producendum, communicando ei naturam quantum generans potest eandem: quod si, ut in creatis, non possit eandem individuum, saltem specie dat e-

andem. Nulla proinde alia generatio univoca est ei qua gignitur hoc VERBUM: nulla æquē naturalis, neque tam propriè dicta generatio, Filii naturalissimi omnium; utpote quæ à principio vitæ conjuncto in similitudinem sit omnium summam.

Et quidem sicut generatim omni est interno verbo commune, similitudinem esse intus expressam à dicente: Imagini quoque hoc commune, ut exhibeat ac representet prototypon: Filio ut referat Patrem tanquam alter ipse: Ita oportet ut perfectissimi sit VERBI, esse similitudinem omnimodis expressam: Imaginis perfectissimæ, representare usquequaque suum Prototypon: Filii perfectissimè generati, sic proflus referte Patrem, ut, præterquam quod sit alter & genitus, sit ipse omnino unum & id quod est Generans. Adcoque necessariò terminus divinæ Generationis est, quam excellentissimè, simul VERBUM Patris, Imago Patris, & Filius.

Summa hujus paragraphi.

Ecce quid erat VERBUM æternè:

Productum Generatione ut VERBUM immanens:

Distinctum Personalitate:

Idem Divinitate.

S. II.

Mentio TRINITATIS.

, Hoc erat in Principio apud DEUM.

1. **A**bsit ut repetitio sit otiosa, cum dicitur: APUD DEUM. Sensus enim esto: Hæ duæ Personæ, HOC arcanum VERBUM IN

suo intimo PRINCIPIO, ERANT ab æterno simul cum alia & APUD aliam tertiam, quæ etiam ipsa DEUS consors amborū Patris & Filii.

Ita

Ita ut tres Personæ unus DEUS sint ab æterno & ad invicem referantur sibi que correspondent & convivant, inexplicabili distinctione simul & unitate.

Atque hoc erat consortium Trini & Unius ab æternitate: Patris, qui est Origo & producens perenniter; Filii, qui & productus & coævus; Utriusque horum Spiritus, qui & procedens ab ambobus & coæternus.

2. Quarum Personarum TRIMUM (quod est Omnium, ut habet Philosophus: & est contubernium plenum, ut habent Canones) una est connaturalis Beatitudo, Majestas, æqualitas, amplexus Trinum & circuminfectio seu inhabitatio singularum in singulis, ac familiaritas intima: incomprehensibilis humanis personis, digna Divinis: tota ad intra, ineffabilis ad extra:

3. Et varietas mutua (citra omnem mutationem:) dum Alia producendo exultat, videns se Patrem, id est, qui habeat Filium: Alia producitur & exultat æqualem se Patri: Ambo, Pater & Filius, conspirantes; ita ut

qui Spirant sint DEUS, & qui Spiratur sit DEUS.

Ineffabili unitate communionis, & differentia Proprietatum. Pater innascibilis loquitur Filio, id est, communicat intelligentiam rerum omnium Filio nascenti & audienti. Filius simul & locutione progignitur, & est Persona quæ loquentem audit: Spiritus sanctus procedit internus velut motus amborum & impulsus sempiternus, at consubstantialis ambobus. Unaquæque Persona distincta ab Aliis; & Unaquæque in Aliâ, nusquam enim magis quam ubi est sua essentia, quæ est eadem in tribus: & qualibet Persona postulat atque in se certo modo continet Alias Personas tanquam perfectiones & complementa sibi debita.

Ego inquit Filius, in Patre, ut Verbum in dicente: & Pater in me est, ut loquens in consubstante VERBO: similiter & Spiritus sanctus ut amor in amante; & immanenter amans Pater ac Filius in consubstante amore.

Quæ sunt ineffabilia, & soli DEO experta.

§. III.

Commemoratio actionis in divinis.

Hoc erat, inquit, in Principio apud DEUM.

1. **A**sertio est, ut diximus, de illo consortio Personarum. Simul & Responso ad Questionem: quid ab æterno agebat DEUS.

Respondetur enim: Divinæ Perso-

næ agebant in & erga invicem. Pater per Intellectum, unde Filius: Ambo Pater & Filius per Voluntatem, unde Spiritus sanctus. Pater idem per Intellectum: quia quod producitur

Y 2 est

est Verbum mentis paternæ; cuius pro-
generatio est actio Intellectus. Ambo
illi per Voluntatem: quia qui pro-
ducitur est Spiritus, id est, impulsus
vitalis; cuius productio est actio Vo-
luntatis.

Ergo Pater æternum generans &
loquens:

VERBUM nascens æternum & au-
diens & repræsentans:

Persona tertia duorum intimam
propensionem & conjunctionem
exprimens æternum.

Pater suâ locutione semel pronuntians
omnia:

Istud repræsentatione suâ enuntians
simul omnia:

Illa de utriusque Spiritatione accipiens
& consentiens & condelectans
ob communia omnia.

2. Quærebatur, quid ageret DEUS.
Respondetur: actione actuosissimâ,
immutabili, necessariâ; quæ est eadem
ante sæcula & in sæcula: æternæ du-
rationis, æterni fructus, & æternæ
complacentiæ trium Personarum,

Generat, & Generatur:

Spirant, & Spiratur:

Locutio perpetua est, quæ propria
est Patris:

Auditio perpetua est, quæ propria
est Filii:

Utriusque inter se amoris est ex-
pressio perpetua, quæ propria est
Spiritus sancti.

Divinè omnia & singula: perfectè
omnia: & condignè, hoc est, ad aqua-
ritate ipsi Principio à quo proceditur,
nam & is qui producit, verè DEUS;
& VERBUM quod pronuntians
producit, verus DEUS; & ambo-
rum pondus inclinationis, seu Spiritus,
DEUS sicut ambo.

3. Hæc intra se TRINITAS opero-
sissima, & inter se jucundissimè con-
versans: sufficientissimâ sibi consocia-
tione, ac super-beatâ, & perfectissimâ
utpote trium:

Patris erga Filium:

Filii erga Patrem:

Utriusque erga Spiritum sui am-
borum.

Pater dans Filio & imprimens:

Filius è sinu Patris excipiens & ex-
primens:

Spiritus sanctus possidens ab utro-
que, & utrumque connectens &
conglutinans indissolubili con-
junctione agentium & nexu in-
ter se ac secum ipso.

AFFECTUS PIUS.

UM hæc recitas verbis S. Joan-
nis: adora mysterium: submitte
intellectum, gaude super incompre-

hensibilitate DEI; & eâ, quæ græcè
dicitur *ἀράπεια*, id est, quod sibi suf-
ficientissimus sit ab æterno.

SECTIO II.

De opere Creationis & Redemptionis.

§. I.